

Sag C-396/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

30. juli 2020

Forelæggende ret:

Kúria (Ungarn)

Afgørelse af:

2. juli 2020

Appellant:

CHEP Equipment Pooling NV

Indstævnt:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Afgørelse truffet af Kúria (øverste domstol, Ungarn)

som appelinstans

[Udelades]

Appellant: CHEP Equipment Pooling [NV] ([udelades] Mechelen [udelades], Belgien)

[Udelades]

Indstævnt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság[a] (klagedirektoratet for den nationale told- og skattemyndighed, Ungarn) ([udelades] Budapest [udelades])

[Udelades]

Tvistens genstand: administrativ afgørelse på afgiftsområdet

[Udelades]

Afgørelse

Kúria (øverste domstol, Ungarn) [*udelades*] [nationale processuelle betragtninger] har forelagt Den Europæiske Unions Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal artikel 20, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (direktiv 2008/9/EF), fortolkes således, at tilbagebetalingsmedlemsstaten, selv i tilfælde af åbenbare beløbsmæssige forskelle mellem anmodningen om tilbagebetaling og den faktura, der er til skade for den afgiftspligtige person, uden at der rejses spørgsmål om en pro rata-sats, kan lægge til grund, at det ikke er nødvendigt at anmode om supplerende oplysninger, og at den har modtaget alle de relevante oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse om en tilbagebetaling?

Begrundelse

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat (herefter »direktivet«), artikel 20, stk. 1, og artikel 8, stk. 2, litra e).

Anførte nationale retsforskrifter

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (lov nr. CXXVII af 2007 om merværdiafgift, herefter »momsloven«).

Momslovens artikel 249, stk. 1, har følgende ordlyd: Udøvelsen af retten til tilbagebetaling af afgiften sker ved skriftlig anmodning fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på det nationale område, til den kompetente nationale afgiftsmyndighed, der er angivet i lovgivningen (herefter »anmodning om tilbagebetaling af afgiften«).

Momslovens artikel 251/F, stk. 1, litra a), har følgende ordlyd: Hvis den nationale afgiftsmyndighed på grundlag af de oplysninger, den har modtaget, og andre oplysninger er af den opfattelse, at det ikke er muligt at træffe en begrundet afgørelse vedrørende en anmodning om tilbagebetaling af afgiften, kan denne ved skriftlig anmodning anmode en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på det nationale område, om supplerende oplysninger og andre oplysninger inden for den frist, der er fastsat i artikel 251/E, stk. 1.

Momslovens artikel 251/E, stk. 1, har følgende ordlyd: Medmindre andet er fastsat i denne lov, træffer den nationale afgiftsmyndighed afgørelse om en anmodning om tilbagebetaling af afgiften inden for en frist på fire måneder.

Momslovens artikel 251/F, stk. 3, har følgende ordlyd: Den i stykke 1 og 2 omhandlede skriftlige anmodning kan kræve fremlæggelse af originalen eller en bekræftet kopi af det dokument, der er omhandlet i artikel 127, stk. 1, litra a), c) og d), som er udstedt i navnet på en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på det nationale område, og som attesterer transaktionens gennemførelse, hvis der er begrundet tvivl vedrørende retsgrundlaget for tilbagebetalingen af afgiften eller det indbetalte afgiftsbeløb, som kræves tilbagebetalt. I så fald finder de i artikel 250, stk. 1, fastsatte maksimumsbeløb ikke anvendelse.

Momslovens artikel 127, stk. 1, litra a), har følgende ordlyd: Udøvelsen af fradragsretten er underlagt en betingelse om, at den afgiftspligtige person i tilfælde omfattet af artikel 120, litra a), personligt er i besiddelse af en faktura udstedt i vedkommendes navn, der attesterer, at transaktionen er gennemført.

Momslovens artikel 120, litra a) har følgende ordlyd: I det omfang den afgiftspligtige person – som handler i denne egenskab – anvender eller på en anden måde udnytter varer eller tjenesteydelser til at foretage afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser, har denne ret til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage den afgift, som andre afgiftspligtige personer, herunder personer eller organer, der er omfattet af den forenklede selskabsskat, har faktureret den pågældende i forbindelse med køb af varer eller tjenesteydelser.

Artikel 4, stk. 2, litra e), i a belföldön nem letelepedett adóalanyokat a Magyar Köztársaságon megillető általános forgalmiadó-visszatérítetési jognak, valamint a belföldön letelepedett adóalanyokat az Európai Közösség más tagállamában megillető hozzáadottértékadó-visszatérítetési jognak érvényesítésével kapcsolatos egyes rendelkezésekről szóló 32/2009. (XII. 21.) PM rendelet (finansministerens bekendtgørelse nr. 32/2009 af 21. december 2009 om visse bestemmelser vedrørende udøvelsen af retten til tilbagebetaling af merværdiafgift, som i Republikken Ungarn tilkommer afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på det nationale område, og retten til tilbagebetaling af merværdiafgift, der i andre medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab tilkommer afgiftspligtige personer, der er etableret på det nationale område, herefter »finansministerens bekendtgørelse«): Ud over bestemmelserne i stykke 1 skal en anmodning om tilbagebetaling af afgiften ligeledes indeholde afgiftsgrundlaget og afgiftsbeløbet opgjort i ungarske forint for hvert af de dokumenter, der er omhandlet i momslovens artikel 127, stk. 1, litra a), c) og d), som er udstedt i navnet på en afgiftspligtig person, der er etableret i en anden medlemsstat i Fællesskabet, og som attesterer gennemførelsen af transaktionen.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder, hvorpå kassationsappellen er baseret, og af begrundelsen for anmodningen om præjudiciel afgørelse

- [1] Appellanten, der er etableret i Belgien, ejer den europæiske pallefabrik CHEP. Den købte nye paller og lejede dem efterfølgende ud til sine selskaber, der opererede i forskellige EU-medlemsstater. Appellanten fakturerede lejen for de udlejede paller med et belgisk skatteregistreringsnummer.
- [2] Den 28. september 2017 indgav appellanten i sin egenskab af afgiftspligtig person, der er etableret i en anden medlemsstat i Fællesskabet, en anmodning om tilbagebetaling af erlagt moms af varer og tjenesteydelser, der var erhvervet på det nationale område i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016. Til den nævnte anmodning vedlagde appellanten et dokument, der indeholdt forskellige kolonner med titlerne fakturanummer/fakturadato/fakturaudsteder/afgiftsgrundlag/afgift/fradragsberettiget afgift/betegnelse/koder, samt de fakturaer, der var nævnt i dokumentet. I det nævnte dokument anførte appellanten ligeledes fakturaer, for hvilke denne allerede havde fået tilbagebetalt hele eller dele af momsen, samt fakturaer, hvori det faktiske momsbeløb, der var anført på fakturaen, var lavere end det beløb, der var anført i anmodningen. Derudover indeholdt dokumentet ligeledes referencer, hvori det faktiske momsbeløb ifølge fakturaen var højere end det beløb, der var anført i anmodningen.
- [3] Den 2. november 2017 anmodede afgiftsmyndigheden i første instans appellanten om dokumenter og erklæringer vedrørende de omstændigheder, hvorunder de økonomiske transaktioner vedrørende 143 fakturaer havde fundet sted. Efter at have modtaget de supplerende oplysninger den 29. november 2017 tog afgiftsmyndigheden i første instans delvist anmodningen til følge, idet den gav tilladelse til tilbagebetaling af moms på 254 636 343 HUF og gav afslag på tilbagebetaling af moms på 92 803 004 HUF. Afslaget opstod dels, fordi det krævede beløb allerede var blevet helt eller delvist tilbagebetalt, og dels fordi momslovens artikel 247, stk. 3, ikke tillader tilbagebetaling af et afgiftsbeløb, der er højere end det beløb, der er anført på fakturaen. I de tilfælde, hvor det momsbeløb, der var anført i det dokument, der var vedlagt anmodningen, var lavere end det momsbeløb, der var anført på fakturaen, traf afgiftsmyndigheden i første instans afgørelse om tilbagebetaling af det beløb, der var anført i det nævnte dokument.
- [4] Den indstævnte stadfæstede afgørelsen fra første instans. Den indstævnte begrundede sin beslutning med, at det beløb, der kræves tilbagebetalt, er det vigtigste element i anmodningen, og at en ændring heraf giver anledning til en ny anmodning. Den rettelse af den administrative fejl, som appellanten har påberåbt sig i stævningen, ville ligeledes medføre en ny anmodning. Appellanten havde ikke mulighed for at indgive en ny anmodning, for selv om denne for det pågældende år havde ret til at indgive en anmodning fra det følgende år, dvs. fra januar 2017, gjorde denne det først den 28. september 2017, og præklusionsfristen udløb den 30. september 2017. Den fejlagtige angivelse af det beløb, der kræves

tilbagebetalt, og indleveringsdatoen henhører under appellanterns ansvar. I appellanterns tilfælde var de faktiske omstændigheder klart fastslået, og det var ikke nødvendigt med nogen regulering. Når anmodningen er blevet udfyldt forkert, kan det ikke kræves, at afgiftsmyndigheden skal kontrollere årsagen til fejlen.

- [5] Appellanten har i den forvaltningsretlige sag nedlagt påstand om ændring af den indstævntes afgørelse, for så vidt angår de fakturaer, for hvilke der på grundlag af oplysningerne i det dokument, der var vedlagt anmodningen, var blevet fastsat et momsbeløb, der skulle tilbagebetales, som var lavere end det faktiske momsbeløb, der var anført på fakturaerne.
- [6] Retten i første instans gav ved endelig dom ikke medhold i det forvaltningsretlige søgsmål, der var anlagt af appellanten. Ifølge den nævnte doms begrundelser påhviler retten til tilbagebetaling, indledning af en procedure og fastsættelse af det momsbeløb, som tilbagebetalingen vedrører, ansøgeren/appellanten. Appellanterns argument ville gøre anmodningen meningsløs, eftersom det i det foreliggende tilfælde ville være tilstrækkeligt udelukkende at vedlægge de fakturaer, der udgør retsgrundlaget for retten til tilbagebetaling, og afgiftsmyndigheden ville, undtagen i tilfælde af en pro rata-sats, under alle omstændigheder skulle træffe afgørelse om tilbagebetaling af det maksimale afgiftsbeløb i henhold til fakturaerne. Den indstævnte kan kun anmode om supplerende oplysninger, hvis disse er nødvendige for at træffe en begrundet beslutning, eller hvis de relevante oplysninger mangler, hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
- [7] Appellanten har i kassationsappellen nedlagt påstand om ophævelse af den endelige dom og om afsigelse af en dom, hvori der gives medhold i påstandene i det forvaltningsretlige søgsmål. Efter appellanterns opfattelse tilsidesætter den endelige dom princippet om afgiftsneutralitet, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«). Retten i første instans tog ikke hensyn til det grundlæggende princip om garanti for afgiftsproceduren, idet den begrænsede sig til at kontrollere, om tilbagebetalingsproceduren var i overensstemmelse med de tekniske forskrifter.
- [8] Kúria (øverste domstol, Ungarn), for hvilken der er iværksat kassationsappel, har bemærket, at de regler, der finder anvendelse, ikke indeholder nogen begrænsning med hensyn til antallet af anmodninger om tilbagebetaling, der kan indgives inden for præklusionsfristen, dvs. at ansøgere kan rette deres eventuelle tidligere fejl ved at indgive nye anmodninger. I tilfælde af, at der indgives en anmodning på et tidspunkt, der ligger tæt på præklusionsfristens udløb, er det imidlertid væsentligt med en korrekt fortolkning af spørgsmålet om, hvorvidt det, når forskellene mellem [det momsbeløb, der er anført i anmodningen, og det beløb, der er anført på de fremlagte fakturaer], ikke er blevet afklaret, er muligt at træffe en begrundet afgørelse om den nævnte anmodning.

- [9] EU-retten og den nationale ret, der finder anvendelse på de omtvistede faktiske omstændigheder, indeholder identiske bestemmelser. I henhold til både direktivets artikel 8, stk. 2, litra e), og artikel 4, stk. 2, litra e), i finansministerens bekendtgørelse er den obligatoriske oplysning i anmodningen momsbeløbet. I henhold til såvel direktivets artikel 20, stk. 1, som momslovens artikel 251/F, stk. 3, kan en afgørelse om tilbagebetaling kun træffes, hvis alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at træffe en begrundet afgørelse, er modtaget. Direktivet og momsloven lægger til grund, at et nøjagtigt kendskab til det beløb, der kræves tilbagebetalt, udgør en relevant oplysning, der er nødvendig for at træffe en begrundet afgørelse. Direktivet giver mulighed for at anmode om supplerende oplysninger vedrørende en »relevant oplysning«, hvis der er begrundet tvivl om, at der foreligger et præcist krav. Derudover giver momsloven mulighed for at anmode en afgiftspligtig person om sådanne oplysninger, når der opstår begrundet tvivl om et indbetalt afgiftsbeløb, som kræves tilbagebetalt.
- [10] Den nationale afgiftsmyndighed er af den opfattelse, at det er ansøgeren, der fastsætter sagens omfang, således at det kun er muligt at betvivle det momsbeløb, der kræves tilbagebetalt, i tilfælde af, at det er forbundet med en fejl i den økonomiske transaktion, eller hvis det er angivet til et beløb, der er højere end lovligt tilladt.
- [11] For så vidt angår direktivet er spørgsmålet, om den nationale afgiftsmyndighed i tilfælde af en forskel til skade for den afgiftspligtige person kan lægge til grund, at den har modtaget alle relevante oplysninger, der er nødvendige for at træffe en begrundet afgørelse om tilbagebetaling uden at anmode om supplerende oplysninger. Spørgsmålet er med andre ord, om forskellen mellem beløbet i anmodningen og de fremlagte fakturaer ikke udgør relevante oplysninger, hvorom en afgiftsmyndighed skal anmode om supplerende oplysninger [således at den nævnte myndighed] ikke er forpligtet til at henlede opmærksomheden på fejl i anmodningen i denne forbindelse.
- [12] Ifølge Kúrias (øverste domstol, Ungarn) opfattelse kan den nationale afgiftsmyndighed imidlertid nære begrundet tvivl om, at der foreligger et præcist krav, selv om det momsbeløb, der kræves tilbagebetalt, er lavere end det beløb, der er anført på fakturaen, og selv når der i anmodningen fejlagtigt er angivet et afgiftsgrundlag for selve momsen, der er forskelligt fra afgiftsgrundlaget for fakturaen. I sådanne tilfælde kan en begrundet afgørelse ligeledes kun træffes efter at have anmodet om supplerende oplysninger.
- [13] [Udelades] [nationale processuelle betragtninger]

Budapest, den 2. juli 2020.

[Udelades] [underskrifter]